

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 18
Eve of 28 Adar

אגרות קודש
כרך ט
ב'תתפה

“Advice for Spiritual Growth”

Printed in Igros Kodesh Vol 9, Letter 2,885

B"H, 1st Day of Rosh Chodesh Elul, 1954
Brooklyn

Greetings and blessings!

In response to your letter — without a date of writing — in which you share what you and your family have experienced, and how you do not see success in your endeavors, etc., and conclude by saying that in your heart, you are a Jew who wants to observe the commandments of the Torah, but you are not devout and do not keep Shabbos, etc.

Now, just as in regard to physical health, a person may speak day and night about how he believes in the benefits of food and desires to receive and enjoy its benefits, but as long as he does not actually eat, his body will not benefit from his words. Over time, he will weaken until, eventually, he will no longer have the strength to even speak about the benefits of food.

Similarly, this is true regarding the spiritual health of the soul: Even if someone frequently speaks about wanting to fulfill the commandments and about their benefits, as long as they do not actually perform them,

ב"ה, אדר"ח אלוּל, תשי"ד

ברוקלין.

שלום וברכה!

במענה על מכתבו - בלי הוראת זמן הכתיבה -
בו כותב את אשר עבר עליו ובני ביתו ואשר
איננו רואה הצלחה בענייניו וכו' ומסים
שבנפשו הוא יהודי הרוצה לקיים את מצות
תורתנו אלא שאינו אדוק וגם לא שומר שבת
וכו'.

והנה כמו שבנוגע לחיי הגוף הרי אם ידבר
האדם יומם ולילה שמאמין הוא בתועלת
המזון ורוצה הוא לקבלו ולאכלו הנה כל זמן
שלא יאכל בפעל לא תהי' תועלת מדבור
לגופו ומזמן לזמן יחלש עד שלבסוף לא יהי' לו
כח לדבר ע"ד תועלת המזון, וכמו כן ממש
הוא בהנגע לחיי הנשמה שאף שיידבר לפעמים
תכופות שרוצה לקיים את המצות ואודות
תועלת המצות וכיוצא בזה הרי כל זמן שלא
יעשה זה בפעל אין הנשמה מתחזקת וכיון
שחסרה לה ענייני הרי נחלשת מזמן לזמן וככל
המדובר לעיל בהנגע להגוף, ובמילא אין צריך
לחפש עוד סבות להעדר הצלחה בענייניו כי
הרי גם העדר קיום המצות מספיק לבאר
העדר ההצלחה, ואף שרואים אנו כמה אנשים
שאינם מקימי מצות ובכל זה מצליחים, הרי אין
אנחנו יודעים חשבונותיו של השם יתברך ולמי
משלם את השכר במקדם ולמי משלם השכר
במאחר וטעם השנוי בזה, וכיון שבעצמו כותב

their soul will not be strengthened. Since it is lacking what it needs, it will weaken over time, just like the body in the previous example.

Therefore, there is no need to look for other reasons for your lack of success, as the absence of fulfilling the commandments itself is sufficient to explain it. And although we see many people who do not observe the commandments and still succeed, we do not know Hashem's calculations for when and why He chooses to reward or punish.

Since you yourself wrote that you believe in the Torah, it is already written in the Ten Commandments about the importance of keeping Shabbos and the reward associated with it, as well as with regard to other practical commandments, even though you did not mention them in your letter.

If you will listen to my advice, you should immediately check the mezuzahs in your home to ensure they are kosher, begin putting on tefillin every weekday, pray at least the Shema and the Amida, and start keeping kosher food at home. All of this is in addition to keeping Shabbos.

Since you mentioned Rabbi Yona Aidelkopf, I am sure he will assist you with all the matters mentioned above, including showing you how to properly put on tefillin. I am confident that once you do this, you will begin to see success in your affairs in a short time.

I await your good news, with blessings for strength and success.

On behalf of the Rebbe, Shlita
Secretary

בְּמִכְתָּבוֹ שֶׁהוּא מֵאֲמִין בַּתּוֹרָה הָרִי כָּבֵד
כְּתוּב בַּתּוֹרָה בְּעִשְׂרֵת הַדְּבָרוֹת אוֹדוֹת הַכֶּרֶח
דְּשִׁמִּירַת שֶׁבֶת וְהַשְׂכָּר הַקָּשׁוּר בְּזֶה, וְכֵן גַּם
בְּנוֹגַע לְשֵׂאֵר הַמְצָאוֹת מְעִשִׂוֹת אִף שֶׁאֵין
מִזְכִּיר אוֹדוֹתָם בְּמִכְתָּבוֹ.

וְאִם לְעֲצָתִי יִשְׁמַע הָרִי תִּכְרֵף וּמִיָּד יִבְדְּקוּ אֶת
כָּל הַמְזוּזוֹת בְּדִירְתָם שִׁיְהִי בְּשֵׁרוֹת בְּדִין,
וְיִתְחִיל לְהַנִּיחַ תְּפִלִּין בְּכָל יוֹם חַל בְּדִין
וְיִתְפַּלֵּל עַל כָּל פְּנִים קְרִיאַת שְׁמַע וְשִׁמוּנָה
עֲשֵׂרָה וְיִנְהִיג תִּכְרֵף מֵאֲכָלֵי כֶּשֶׁר בְּבֵיתָם וְכָל
זֶה הוּא נוֹסֵף עַל שְׁמִירַת הַשֶּׁבֶת. וְכִיּוֹן
שֶׁמִּזְכִּיר אֶת הַרְה"ח יוֹנָה שִׁי אֵיידַעֲלֶקֶעֶפ
בְּמִכְתָּבוֹ הָרִי בְּטַח יִסִּיעַ לוֹ בְּכָל הָעֲנִינִים
הַנִּזְכָּרִים הַנ"ל וְגַם לְהַרְאוֹתוֹ אִיד לְהַנִּיחַ
הַתְּפִלִּין כּו' וְכו' וּמִבְּטַחֲנִי שֶׁכְּשִׁיעֵשֶׂה אֶת זֶה
הָרִי בְּמִשְׁוֹךְ זְמַן קָצֵר יֵרְאֶה הַצְּלָחָה בְּעֲנִינָיו.

הַמְּחַכֶּה לְשׁו"ט וּבְבִרְפַת כּוּח"ט,

בְּשֵׁם כ"ק אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א

מִזְכִּיר

A hachanah for 11 Nissan 5785 with
Rabbi Shais Taub – SoulWords

Day 19
Eve of 29 Adar

אגרות קודש
כרך ט
ב'תתסד

“Turn Your Stress into Joy”

Printed in Igros Kodesh Vol 9, Letter 2,864

B"H, 18th of Menachem Av, 5714 (1954)
Brooklyn, NY

Greetings and Blessings!

I am responding to your letter from the 10th of Menachem Av. I wonder what you mean when you write that the difference between last year and this year is beyond the natural order. From the tone of your letter, it seems that you do not mean this in a positive sense.

In my opinion, if you remind yourself of how things were concerning health and take into account that your wife, may she live and be well, is expecting, may it be in a good and successful time, it is clear that this is indeed beyond the natural order—but in a positive way.

As for the fact that, for a short while, the amount in the bank account is lower, this does not cause an actual deficiency in practical terms, and certainly not a lack in the well-being or livelihood of your family.

The teaching of our sages (Sotah 48b) is well known: one who has what they need for today, and yet still

ב"ה, ח"י מנחם אב, ה'תשי"ד

ברוקלין, נ.י.

שלום וברכה!

אין ענטפער אויף אייער בריוו פון יו"ד מנ"א, וואונדערט מיר אויף איך וואס איר שרייבט אז דער חלוק פון פאראיארן ב'ז דעם יאר איז חוץ מדרך הטבע ועל פי סגנון המכתב מינט איר ניט אין דער זייט פון טוב.

לויט מין מיינונג, אויב איר וועט זיך דערמאנען בהנזע צו געזונט און נעמען אין אכט וואס אייער פרוי תחי' ערווארט בשעה טובה ומצלחת, איז דאך א דבר ברור אז עס איז חוץ מדרך הטבע ת"ל אבער בצד הטוב.

און דאס וואס אויף א קורצע וויילע ווערט ווייניקער אין די סכומים וואס ליגן אין באַנק אויף דער קאנטא, איז דאך דאס ניט א חסרון בענינים בפעל, ווער רעדט נאך בעניני בני חיי ומזוני.

יודע מאמר רז"ל (סוטה מח:), אז דער וואס האט אויף דער הוצאה פון טאג און דאגה'ט פאר מארגען הרי זה מקטני אמנה, איז אז מען איז ב"ה פארזארגט במזמן ניט נאר פאר דעם טאג נאר אויף דעם חדש און, ווער רעדט נאך אויף עטלעכע יאר, נאר מען דאגה'ט וואס וועט זין אין מערערע יארן ארום, און ווען דער דעפאזיט אין באַנק ווערט קלענער ווערט די

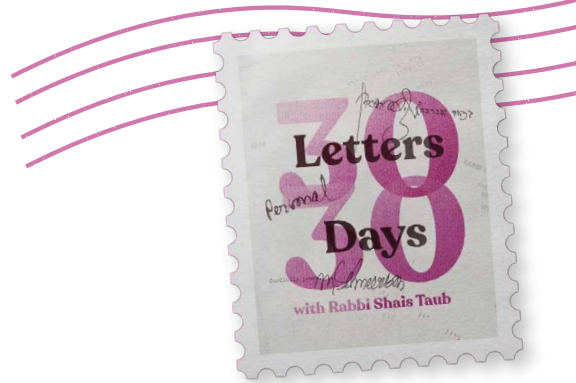
worries about tomorrow, is considered to lack faith. If, thank G-d, you have enough set aside not just for the day, but for the month—and certainly for several years—and yet you're still worried about what will happen in the more distant future, then, when the deposit in the bank decreases, the worry increases. When one is preoccupied with worries about the future, they forget that these concerns have no real value and do not contribute to improving one's health or fulfilling one's desires. This is a profound concealment [of G-d's presence].

I'm not attempting to lecture you on ethics, but it is simply a shame and painful to see a Jew who has the means to be joyful—not just spiritually, but also physically. This joy should come not only from the soul but from both the divine and animal soul. Instead, he is distressed about what the One who sustains and gives livelihood to all with mercy and kindness (i.e., Hashem) will do in several years regarding their sustenance and the sustenance of their household.

As we are already in the midst of these joyful days, and according to the Zohar (Yitro 78b), from the 10th of Av onward, the influence of Esau is lost and no longer found, may we also be spared from the concealments and deceptions that come from the side of Esau.

Then, ['Serve G-d] with all heart' and with both 'bet's (representing both the divine and animal soul), and serve Hashem with joy.

With blessings.

דאָגה גרעסער אלץ אויף מערער יארן אַרום, און מען פארגעסט בשעת מעשה - אַז דאס האט ניט אַ ערך און איז ניט פון דעם סוג פון הַטבַת מצב הַבְּרִיאוֹת ומלוי משאַלוֹת לְבָבָם לְטוֹב, איז דאס גאַר א געוואלדיקער הַעֲלָם וְהַסְתֵּר.

זעלבסטפאַרשטענדלעך מין איך דא ניט דעם ענין פון מוסר זאגן, ס'איז גאַר א שאַד און צער ווען א איד וואס האט מיט וואס צו זין בשמחה ניט גאַר בענינים רוחניים גאַר אַפּלו בענינים גשמיים, דאס היסט אַז די שמחה איז דאן ניט גאַר פון דער נשמה גאַר אַנְדֵּך פון דעם גוף, סײַ פון נפש האלקית סײַ פון נפש הבהמית - איז תמורת זה [איז ער] פארזארגט און איז זיך מצטער וואס וועט טאן דער ה'זן ומפּרנס לכל בְּחֶסֶד וּבְרַחֲמִים אין עטלעכע יאר אַרום בְּהוֹנֵג לְפִרְנָסָתוֹ וּפְרִנָּסַת בְּנֵי בֵּיתוֹ.

אַזוי וי מיר געפינען זיך שוין אין די פריילעכע טעג, און לויט דעם אויסדרוק פון זהר (יתרו עח, ע"ב) אַז פון עשירי באב עשו אַתְּאָבֵד וְלֹא אֶשְׁתַּבַּח, אַזוי זאלן אַנְדֵּך גיין פארלארן און זיך ניט אויפזוכן די אַלֶּע הַעֲלָמוֹת וּפְתוּיִים וואס קומען פון עשׂוֹ'ס זייט, וואס דאן וועט מְקִיָּם ווערן בְּכָל לְבָבְךָ, בְּלִבְבִּי שְׁלָם, מִיֵּט צוֹי ב', עבדו את ה' בְּשִׂמְחָה.

בְּבִרְכָה.